

PARAULES DE VIDA

«Que us lloïn les nacions, Déu nostre» (Sl 67,4)

La immigració planteja un repte als creients d'avui, perquè el seguiment de Jesús ens demana lluitar per la vida digna de tots els éssers humans. La vida és un do gratuït que hem de defensar i protegir, sobretot allà on està més amenaçada i menyspreada.

Jesús s'identifica amb els més petits. Ell mateix, esdevé immigrant en la fugida a Egipte (Mt 2,13). Després, en la predicació ens diu que l'acolliment a l'estranger és signe de pertinença al Regne: «Era foraster, i em vau acollir» (Mt 25, 35). La seva predicació manté sempre una línia d'universalitat. Sant Pau, temps després, proclamaria aquesta realitat: «Ja no hi ha jueu ni grec, esclau ni lliure, home ni dona: tots sou un de sol en Jesucrist» (Ga 3,28). Tot això ens interpel·la.

L'acolliment requereix diàleg cultural, amb tot el que això comporta d'enriquiment i integració, de compartir valors i creences, i fins i tot de xocs. És necessari trencar les fronteres que impedeixen acollir aquests germans i germanes com terra sagrada on Jesús s'encarna fent-se present en aquesta realitat. Hem de treballar per construir noves estructures i articular accions concretes.

El Papa Benet, en el seu missatge per la Jornada Mundial de l'Immigrant i el Refugiat, digué als joves: «L'Església considera amb especial atenció el món dels emigrants... Invito a les comunitats eclesials d'arribada a que acullin cordialment als joves i als petits amb els seus pares, intentant comprendre les seves vicissituds i afavorir la seva integració» (18 d'octubre de 2007). Aquesta situació demana una pastoral missionera, com expressà la Conferència Episcopal Espanyola en la Jornada Mundial de les Migracions 2008: «Amb l'acollida dels immigrants... les comunitats cristianes es renoven i s'enriqueixen i augmenta en elles el nombre dels agents pastorals en camps com la litúrgia, la catequesi, l'acció social i caritativa, i altres sectors de la pastoral... La parròquia, per la seva condició de família, comunitat, perquè sempre resta oberta, es troba en una situació privilegiada per ser el primer espai de trobada dels immigrants amb la nostra Església. Per una altra part, una parròquia viva i amb esperit missioner no es conformarà amb estar a l'espera dels qui vinguin, sinó que sortirà a l'encontre de tots».

Per a un cristià ningú no ha de ser estranger. L'Esperit Sant, com el dia de la Pentecosta, ens empeny a abandonar el nostre cercle cultural i ser el Poble de Déu compost de tota raça, llengua i nació.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Els Carmelites estrenen una icona dels màrtirs del Carmel al segle xx

▶ Amb ocasió de la Novena i festa de la Mare de Déu del Carme, el santuari-parròquia de Santa Teresina va estrenar una icona dels màrtirs del Carmel al segle xx, obra de l'artista lleidatana Anna Maria Gasol. Inspirada en la muntanya bíblica i profètica del Carmel, al centre Maria, a un costat i a l'altre Teresa de Jesús i Sant Joan de la Creu, encoratjant als catorze màrtirs, quatre d'ells lleidatans, en la seva ascensió fins al cim de la muntanya de la perfecció, presidida pel Pantocrator.

Un llibre *Al costat de Maria*, de Juan Luis Salinas

En aquest temps de vacances i de repòs, en l'octava de la festa de l'Assumpció de la Mare de Déu, us volem apropar la referència d'un llibre de poesies i reflexions al voltant de la Mare de Déu intitulat «Al costat de Maria».

L'autor Juan Luis Salinas Sánchez, delegat juntament amb la seva esposa Blanca de Pastoral de Família i Vida, ens ofereix un llibre que ha estat escrit amb el cor i els sentiments recolzats per la poesia que, en definitiva, parla de la vida i cerca trobar en Maria el camí per atansar-nos al seu fill.

Cal dir també que és més que un llibre de poemes, a l'oferir-nos un seguit d'elements que permeten aprofundir en la pregària, en la reflexió, en la meditació i en la contemplació.

Al costat de Maria porta com a subtítol *Itinerari espiritual i poètic amb Maria vers l'apropament al seu fill Jesús*, que invita a aprofundir iniciant la caminada des de la reflexió dels misteris del rosari (antic

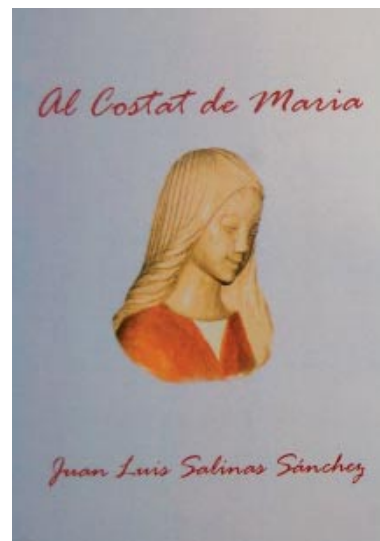
compendi de l'Evangelí), per continuar assaborint la realitat de l'Encarnació de Déu i el paper de Mitjancera i mare nostra que va tenir Maria (segons el qui anomenem la

pregària de l'Àngel, *l'Àngelus*). Per finalitzar es presenta una mena de corona poètica que s'ofereix a la Mare de Déu des d'un seguit de poemes que parlen de la tendresa, l'actualitat, la incardinació entre nosaltres, la sensibilitat, la devoció vers ella, la Mare.

El bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta signa el

pròleg tot dient que aquest llibre no ens ofereix teories sobre la pregària, sinó iniciatives per enriquir el nostre diàleg amb el Pare Déu.

El paranimf de l'Acadèmia Mariana presidit per la pintura de la Immaculada Concepció, va acollir com no podia ser d'un altra manera la presentació de l'obra, alhora que la mateixa Acadèmia ha volgut des del primer moment que fos també un llibre aixoplugat per l'entitat, que té a Maria como a centre de la seva acció mariana per excel·lència.

Festa votiva de la Mare de Déu de Loreto a Llardecans

▶ Diumenge 17, Llardecans celebra en plena festa major de l'Assumpció de la Mare de Déu, la festa votiva de la seva patrona la Verge de Loreto. A les 8.30 del matí sortirà de l'església parroquial el Rosari de l'Aurora per dirigir-se a «La mateta», on es diu que fou trobada la imatge de la Mare de Déu. A les 12.30 del migdia, a la capella-santuari de Loreto, celebració de la

Missa votiva de la patrona, presidida pel rector Mn. Josep M. Cebrià, solemnitzada pel cor parroquial. Cloenda amb el cant dels Goigs i la veneració de la Verge de Loreto en el seu cambriol.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 56,1.6-7)

Diu el Senyor: «Compliu els vostres manaments, obreu el bé, que està a punt d'arribar la meva salvació, i de revelar-se la meva bondat. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, que es posen al seu servei per amor del seu nom i volen ser els seus servidors, si es guarden de violar el repòs del dissabte i es mantenen fidels a la meua aliança, els deixaré entrar a la muntanya sagrada i celebrar les seves festes en la meua casa d'oració; acceptaré en el meu altar els seus holocaustos i les altres víctimes, perquè tots els pobles anomenaran el meu temple casa d'oració».

► Salm responsorial (66)

R. *Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.*

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, / que ens faci veure la claror de la seva mirada. / La terra coneixerà els vostres designis, / i tots els pobles veuran la salvació. R.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig. / Vós regiu el món amb justícia, / regiu les nacions amb rectitud / i guieu els pobles de la terra. R.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre, / que us lloïn tots els pobles alhora. / Que Déu ens beneeixi, / i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,13-15.29-32)

Germans, tinc una cosa a dir-vos a vosaltres, els que no sou jueus: Ja que sóc el vostre apòstol, miro de posar ben alt el meu servei, esperant que els jueus, que són del meu llinatge, n'estaran gelosos i podré salvar-ne alguns. Si del fet d'haver estat ells exclosos n'ha vingut la reconciliació del món, ¿què no vindrà quan ells s'incorporin? No serà un pas de mort a vida? Quan Déu ha concedit a algú els seus favors i l'ha cridat, no es fa mai enrere. Vosaltres, en altre temps, no éreu obedients a Déu, però ara que ells l'han desobeït, Déu s'ha compadit de vosaltres; igualment Déu es vol compadir d'ells, que ara, mentre es compadia de vosaltres, no li han estat obedients. Déu ha deixat els uns i els altres captius de la desobediència, per compadir-se finalment de tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 15,21-28)

En aquell temps, Jesús es retirà a la regió de Tir i de Sidó, i sortí d'allà una dona cananea cridant: «Senyor, fill de David, compadiu-vos de mi: la meua filla està endimoniada». Jesús no li contestà ni una paraula, però els deixebles li demanaven: «Despatxeu-la d'una vegada: només fa que seguir-vos i cridar». Jesús els respongué: «Únicament he estat enviat a les ovelles perdudes del poble d'Israel». Ella vingué, es prosternà i digué: «Senyor, ajudeu-me». Jesús li respon: «No està bé de prendre el pa dels fills per tirar-lo als cadells». Ella li contesta: «És veritat, Senyor, però també els cadells mengen les engrunes que cauen de la taula dels amos». Llavors Jesús respongué: «Dona, quina fe que tens! Que sigui tal com vols.» I a l'instant es posà bona la seva filla.

► Lectura del libro de Isaías (Is 56,1.6-7)

Así dice el Señor: «Guardad el derecho, practicad la justicia, que mi salvación está para llegar y se va a revelar mi victoria.

A los extranjeros que se han dado al Señor, para servirlo, para amar el nombre del Señor y ser sus servidores, que guardan el sábado sin profanarlo y perseveran en mi alianza: los traeré a mi Monte Santo, los alegraré en mi casa de oración; aceptaré sobre mi altar sus holocaustos y sacrificios, porque mi casa es casa de oración y así la llamarán todos los pueblos.»

► Salmo responsorial (66)

R. *Oh Dios, que te alaben los pueblos, que todos los pueblos te alaben.*

El Señor tenga piedad y nos bendiga, / ilumine su rostro sobre nosotros: / conozca la tierra tus caminos, / todos los pueblos tu salvación. R.

Que canten de alegría las naciones, / porque riges la tierra con justicia, / riges los pueblos con rectitud / y gobiernas las naciones de la tierra. R.

Oh Dios, que te alaben los pueblos, / que todos los pueblos te alaben. / Que Dios nos bendiga; que le teman / hasta los confines del orbe. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 11,13-15.29-32)

Hermanos: Os digo a vosotros, gentiles: Mientras sea vuestro apóstol, haré honor a mi ministerio, por ver si despierto emulación en los de mi raza y salvo a algunos de ellos.

Si su reprobación es reconciliación del mundo, ¿qué será su reintegración sino un volver de la muerte a la vida? Los dones y la llamada de Dios son irrevocables. Vosotros, en otro tiempo, desobedecisteis a Dios; pero ahora, al desobedecer ellos, habéis obtenido misericordia. Así también ellos que ahora no obedecen, con ocasión de la misericordia obtenida por vosotros, alcanzarán misericordia. Pues Dios nos encerró a todos en desobediencia, para tener misericordia de todos.

► Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 15,21-28)

En aquel tiempo, Jesús salió y se retiró al país de Tiro y Sidón. Entonces una mujer cananea, saliendo de uno de aquellos lugares, se puso a gritarle: «Ten compasión de mí, Señor Hijo de David. Mi hija tiene un demonio muy malo.» Él no le respondió nada. Entonces los discípulos se le acercaron a decirle: «Atiéndela, que viene detrás gritando.» Él les contestó: «Sólo me han enviado a las ovejas descarriadas de Israel.» Ella los alcanzó y se postró ante él, y le pidió de rodillas: «Señor, socórreme.» Él le contestó: «No está bien echar a los perros el pan de los hijos.» Pero ella repuso: «Tienes razón, Señor; pero también los perros comen las migajas que caen de la mesa de los amos.» Jesús le respondió: «Mujer, qué grande es tu fe: que se cumpla lo que deseas.» En aquel momento quedó curada su hija.

Guarició de la filla de la cananea. Evangeliari de Sant Mateu. Biblioteca Nacional, Madrid

COMENTARI

Demandar el do i disposar-se a rebre'l

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ez 24,15-24 / Dt 32, 18-21 / Mt 19,16-22 ■ **dimarts**: Ez 28,1-10 / Dt 32, 26-36 / Mt 19,23-30 □ **dimercres**: Ez 34,1-11 / Sl 22 / Mt 20,1-16a □ **dijous**: Ez 36,23-28 / Sl 50 / Mt 22,1-14 □ **divendres**: Ez 37,1-14 / Sl 106 / Mt 22,34-40 ■ **disabte**: Ez 43,1-7a / Sl 84 / Mt 23,1-12 ■ **diumenge** vinent, XXI durant l'any (lit. hores: 1a setm.): Is 22,19-23 / Sl 137 / Rm 11,33-36 / Mt 16,13-20.

Tingues pietat de mi, Senyor, fill de David, crida una dona cananea darrera Jesús. Li demana que guareixi la seva filla, que està endimoniada. De moment Jesús no li torna resposta. Els deixebles han d'intercedir a favor d'ella. I encara, quan Jesús li respon, es produeix un estira-i-arronsa. Jesús, en aquesta ocasió, no sembla fàcil de convèncer com altres vegades. La tenacitat de la dona, però, mostra la seva fe, la seva gran fe. I per ella li és concedit el que demanava. Ho dirà Jesús en un altre moment: demaneu, tothom qui demana obté.

La dona cananea, una dona estrangera que ha obtingut gràcia del

Senyor. Ho vèiem a la primera lectura. Compliu els manaments, obreu el bé (o millor, la justícia, sembla que ens faci per aquesta paraula i la traduïm per bondat), que està a punt d'arribar la meua salvació i revelar-se la meua bondat (la meua justícia). La justícia, la bondat, la salvació de Déu s'ha revelat, en el relat evangèlic, en la guarició de la filla de la cananea. Els estrangers que s'han adherit al Senyor, continua Isaïes, els farà entrar a la muntanya sagrada, a la meua casa d'oració. La casa d'oració, lloc de súplica i de lloança. La dona estrangera ha entrat, ha orat, ha pregat al Senyor, i ha obtingut el que demanava.

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi, i tots els pobles veuran la salvació, ho demanàvem amb el salmista. Sí, entrem a la casa d'oració i demanem que Déu ens faci gràcia, que Déu ens beneeixi. Rebre'n el do, rebre'n la salvació, serà manifestació Seva per a tots els pobles. Després de la pregària, després de la benedicció rebuda, ja només hi haurà una possible resposta: si primer cal aprendre a pregar, el segon aprenentatge és el de la lloança. Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora.

Demaneu, amb fe, el do? Ens disposarem, amb fe, a rebre'l?

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Va passar fent el bé

Jesús acull sempre les persones que se li acosten amb una actitud plena de fe i de confiança, com queda palès en l'episodi de la dona cananea (evan-geli d'avui), que motiva l'admiració de Jesús: «Dona, quina fe que tens!»

Jesús porta a terme el combat amb el mal i el maligne amb dues classes d'accions: els exorcismes i les guaricions. La predicació apostòlica resumeix així la vida pública del Senyor: «Va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell» (Ac 10,38).

La seva fama de taumaturg i exorcista és un element que realment captà l'atenció dels seus contemporanis. Completava el seu testimoniatge personal de fidelitat a Déu i de transmissió d'una *doctrina nova*.

És un aspecte que potser se'ns escapa a la gent del nostre temps, perquè hi ha prevenció contra la

idea de miracle i repugnància a admetre que hi pugui haver estructures de mal que sobrepassin la malícia personal humana. Reacció comprensible a una credulitat allunyada de la modernitat en el sentit més ampli de la paraula, però reacció que no deixa de tenir els límits i els prejudicis propis de tota reacció.

Cal, doncs, una aproximació a les arrels evangèliques que eviti tant el concordisme apologetic com el racionalisme dels darrers segles, ja superat. I sols així podrem trobar missatge salvador en uns textos que han estat escrits «per a instruir-nos; així, gràcies a la constància i al consol que ens donen les Escriitures, mantenim l'esperança» (Rm 15,4).

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Diversitat no ha de significar conflictivitat violenta

Estem en un món divers, malgrat la globalització. No obstant això, *diversitat* no ha de significar *conflictivitat violenta*. Hem de viure junts: en el mateix ambient, amb els qui viuen al costat i amb els qui viuen lluny. Cal fundar una civilització de la convivència entre molts subjectes del nostre món: estats, religions, realitats econòmiques, culturals, civils... Hem de fundar-la si volem un futur de pau.

Aquesta civilització ja existeix a moltes regions; és escrita als cromosomes de les religions, a les orientacions de les cultures. Gràcies a Déu no es tracta només d'un esforç voluntarista! La civilització de la convivència ja existeix parcialment, però l'hem d'ampliar i fer-la estable, hem d'augmentar la seva acceptació entre la gent.

Per aconseguir-ho queda una immensa feina cultural per fer. La cultura torna a ser important. Hem de discutir i negociar amb tots els subjectes. Per dur a terme una obra d'ampliació, cal una visió articulada del món, il·luminada per la consciència que cal viure junts.

La civilització de la convivència no és un model utòpic, sinó que en part és una realitat, tot i que cada vegada exigeix més la laboriositat de construir una vida junts, a diversos nivells, com a condició d'un futur de pau o, si més no, de menys conflictivitat.

Andrea Riccardi

(*Convivre*. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

17. ✚ Diumenge XX durant l'any. Sant Jacint de Polònia, prev. dominicà; santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.; beat Bartolomé Laurel, rel. franciscà, de Mèxic, i mr. (1627) al Japó.

18. Dilluns. Sant Agapit, noi mr. (275); santa Helena, emperadriu; beat Manés de Guzmán, prev. dominicà, germà de sant Domènec; sant Patrici, bisbe; beat Nicolau Factor, prev. franciscà, de València.

19. Dimarts. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. Eudistes. Sant Magí (s. III), mr., ermità a Brufaganya (Conca de Barberà); Sant Lluís d'Anjou, bisbe de Tolosa (franciscà).

20. Dimecres. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Claravall, i doctor de l'Església. Sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII); sant Samuel (s. XI aC), profeta (jutge).

21. Dijous. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835). Sant Privat, bisbe i mr.; sant Bonosi i Maximià, màrtirs, patrons de Blanes; santa Ciríaca, viuda màrtir.

22. Divendres. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions. Sant Timoteu, mr. a Roma (303).

23. Dissabte. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú. Sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.

JOAN DUNS ESCOT

Breu semblança biogràfica del Doctor Subtil

enguany la família franciscana, i amb ella tota l'Església, celebra el setè centenari del traspàs del beat Joan Duns Escot, el *Doctor Subtil*,

un dels escriptors més eminents de l'escola teològica franciscana. Nascut a la població de Duns, a Escòcia, al final de l'any 1265 (o potser al principi de 1266), ingressà el 1278 a l'orde dels framenors, essent encara molt jove, en el convent de Dumfries, d'on el seu oncle, Elies de Duns, era el guardià o superior.

Acabada la formació escolàstica, el framenor Joan de Duns rebia l'ordenació sacerdotal el dia 17 de març de 1291, i sota el mestratge de Guillem de Ware, completà els estudis a Oxford (anys 1291-1293) i els prosseguí encara a la Sorbona de París fins el 1297 sota el guiatge de Gonçal d'Espanya. Una mica més tard féu de professor a la Universitat de Cambridge (1301-1302) i a la Universitat de París (1302), on es negà a subscriure el llibel del rei de França Felip IV en contra del papa Bonifaci VIII (23 de juny de 1303) i, per aquest motiu, fou exiliat. De primer anà a Oxford i després a Colònia, on prosseguí la seva activitat docent. L'any 1306 retornà a París, i l'any següent fou nomenat professor de l'*Studium* franciscà de Colònia. Duns Escot acabà els seus dies, molt prematurament, el 8 de novembre de 1308 a Colònia. Allí es venera el seu cos a la Minoritenkirche dels framenors conventuals.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

(Il·lustrarem aquesta sèrie de sis articles commemoratius amb un gravat de F. Pauner, estampat a Barcelona al final del segle XVIII)

ENTREVISTA

MERCÈ LAJARA

El genoma i la fe

Mercè Lajara és biòloga i professora d'un institut públic del Prat de Llobregat. Forma part de l'equip de la Delegació de Pastoral de Joventut de Sant Feliu de Llobregat i és membre del Moviment Cristià de Mestres i Professors. El propassat 9 de juny va llegir la seva tesi *Imatge de l'home i genoma humà* a la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), que parteix de la pregunta: les intervencions en el genoma humà, poden afectar l'essència de la persona humana? La Mercè ha buscat la resposta de la mà del filòsof jueu Hans Jonas, «que fa una crida a la prudència en l'ús creixent i la novetat de la biotecnologia atenent, entre altres factors, al respecte que mereixen les generacions futures».

A quines conclusions ha arribat?

El resum a la pregunta de la tesi és: dependrà del tipus d'intervencions que es facin sobre el genoma; aquestes no haurien d'afectar els gens responsables de les nostres peculiaritats biològiques, culturals o espirituals. Dependrà també de les motivacions que orientin aquestes intervencions; que persegueixin el bé de la persona i no un simple desig investigador que no s'aturi en els límits que suposa el respecte a la dignitat humana.

Què promoueu actualment des del Moviment?

Són molts els camps oberts a l'atenció dels educadors cristians amb els canvis aportats per les noves lleis d'ensenyament: en el contingut de les matèries, noves assignatures com l'educació per la ciutadania, reptes en l'educació integral de l'alumnat, d'una manera especial l'educació de l'afectivitat a l'adolescència... Des del Moviment promovem la formació continuada i els intercanvis entre nosaltres per ajudar-nos mútuament.

Com respira la Delegació de Joventut de Sant Feliu?

L'equip de la Delegació és força recent. Vivim la tasca encomanada amb molta il·lusió i desig de fer un bon servei a tots els joves. Crec que ells són una de les esperances de l'Església. És cert que no són gaires, però els que hi són viuen amb compromís la seva fe. Els que es troben fora de l'Església també tenen moltes qualitats i, en molts d'ells, es donen actituds de recerca que, en el fons, reflecteixen el desig de Déu.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

Novena en honor a Santa Teresa Jornet a Aitona.—Diumenge 17 d'agost, a la Casa Hogar Santa Teresa Jornet de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona, inici de la Novena en honor de la seva

fundadora i en preparació a la seva festa el 26 d'agost. Tots els dies, a les 4 de la tarda, Exposició del Santíssim, exercici de la Novena i rés del Sant Rosari.

Festa a l'ermita de Sant Mamés a Vilaller.—Diumenge 17 d'agost, a la 1 de la tarda, Missa a l'ermita de Sant Mamés de Vilaller amb ocasió de la seva festa, presidida pel rector Mn. Daniel Gómez.

L'arxiprestat de la Ribagorça peregrina a Lourdes amb el Papa.—L'arxiprestat de la Ribagorça i la parròquia del Pont de Suert, organitzen un pelegrinatge a Lourdes el diumenge 14 i el dilluns 15 de setembre, amb ocasió de la vinguda del Papa Benet XVI, en l'Any Jubilar de les Aparicions. Programa: Diumenge 14, 2 de la tarda sortida de Lleida, 3 de Benavarri i 4.30 de Vilaller. A les 7.30 arribada a Lourdes i participació en el Rosari de Torxes. A les 11, Vetlla de Pregària. Dilluns 15, 9.30 Missa presidida pel Papa i 12.30 retorn a Lleida. Informació i inscripcions, fins al 5 de setembre: Porteria del bisbat de Lleida o als telèfons: 973 690 012 o 609 778 538.

Cursos de directors i monitors d'activitats de lleure infantil i juvenil.—Tindran lloc del 18 al 28 d'agost a Senet, organitzats per la Fundació Verge Blanca i Campament Estel. Informació i inscripcions a la mateixa Fundació, al carrer Acadèmia 17 de Lleida o al tel. 973 269 307 o per e-mail: fundacio@vergeblanca.org.

Termini per presentar treballs al Certamen Marià.—El diumenge 31 d'agost es clou el termini de presentació de treballs al Certamen Marià en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia com a patrona del col·legi Episcopal de Lleida, amb ocasió del seu 50 aniversari fundacional. Els autors dels treballs de prosa i poesia que concorrin al certamen, hauran de trametre els originals a l'adreça de l'Acadèmia Mariana: c/ Acadèmia núm. 17, 25002 Lleida.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

317 joves han rebut el sagrament de la Confirmació

Un total de 317 joves, d'ells 150 nois i 167 noies; han rebut en el que va d'any des del mes de gener fins al mes de juny el sagrament de la Confirmació a la nostra diòcesi. Han estat 21 les celebracions de Confirmació celebrades tant a Lleida capital, com a diversos pobles de la geografia diocesana.

Es dona la circumstància que la majoria de les Eucaristies on s'ha administrat aquest sagrament, ha estat presidida pel vicari general de la diòcesi Mn. Joan R. Ezquerria, per delegació expressa del bisbe administrador apostòlic Xavier Salinas, que ha delegat també algunes de les celebracions en els vicaris episcopals Mn. Josep A. Ginestà i Mn. Josep A. Jové. Tot i això el Sr. Bisbe ha presidit les confirmacions d'un grup d'alumnes dels col·legis Arbell i Terraferma i les d'un nombre grup de joves de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè, dels pares mercedaris de Lleida. En totes elles el Sr. Bisbe ha animat els joves a viure la seva fe, sense complexos, donant testimoni del Crist que anima la seva fe jove.

Col·legi Arbell

En el primer trimestre de 2008 es confirmaren 60 joves. Les primeres confirmacions tingueren lloc el 13 de gener a Soses, amb 7 noies confirmades. L'1 de febrer van rebre el sagrament 9 nois i 12 noies, a la parròquia de Sant Ignasi de Lloïola, tots ells alumnes del col·legi Montserrat dels germans Maristes de Lleida i el 16 de febrer van ser confirmats 4 nois i 3 noies, a la parròquia de l'Albagés.

L'1 de març hagué confirmacions a Castellans, amb 3 nois i 7 noies que van rebre aquest sagrament i el dia 9 al santuari-parròquia de Santa Teresina dels carmelites de Lleida, on es confirmaren 3 noies i 1 noi.

Col·legi Terraferma

En el mes d'abril se celebraren cinc eucaristies de confirmacions. El 5 d'abril a Serós es confirmaren un total de 21 joves, 7 nois i 14 noies. El dia 13 a Puiggròs van rebre el sagrament 1 noi i 2 noies. El dia 18 el bisbe Xavier Salinas va presidir a l'església de Sant Llorenç de Lleida l'Eucaristia de Confirmacions d'un grup de 17 noies, totes elles alumnes del col·legi Arbell, mentre que a la parròquia de Sant Martí el mateix dia i a la mateixa hora, les 8 de la tarda, es confirmà un grup d'alumnes, 6 nois i 6 noies del col·legi Lestonac. El dia 20 a la parròquia del Carme es confirmà un grup de 32 joves, 19 nois i 13 noies i el dia 26 a la parròquia de Sant Agustí de La Bordeta, van confirmar-se 15 nois de la residència «La Forja».

En el mes de maig tingueren lloc set celebracions de Confirmació. El dia 4 a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Lleida i dins dels actes en honor del fundador de l'ordre Sant Pere Nolasc, presidits pel Sr. Bisbe, es confirmaren un grup de 25 joves de la parròquia dels pares mercedaris, 7 nois i 18 noies. El dia 10, a la parròquia de les Borges Blanques foren 32 els joves, 14 nois i 18 noies que rebren aquest sagrament. El dia 11 a Aitona es van confirmar 7 nois i 3 noies. El dia 17, a Albatàrec van rebre el sagrament 8 noies i a Juneda el dia 24 van rebre el sagrament 9 nois i 12 noies. Finalment el 30 d'abril, a la parròquia de Sant Llorenç de Lleida es van confirmar 5 nois i 5 noies, alumnes del col·legi Santa Anna i en un altra celebració 22 nois del col·legi Terraferma.

Finalment en el mes de juny cal anotar tres confirmacions, la de cinc nois i 4 noies a la parròquia d'Artesa de Lleida, celebrada el dia 1; la de 3 nois i 2 noies a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret del pares claretians al barri de Balàfia de Lleida i la celebrada el dia 28 a Alcoletge, on van rebre el sagrament 9 nois i 6 noies.

Salutació del bisbe de Lleida Joan Piris

als membres de l'Església de Lleida i a tots, dones i homes que estima el Senyor

Germanes i germans, fidels cristians laics, persones de vida consagrada i mossens, us saludo amb tot el cor i amb consciència de deixeble de l'únic Mestre Jesús el Crist, a qui voleu que faci present enmig vostre amb fidelitat i entusiasme. El Crist que acull, que estima, que comprèn... Com es diu molt bé a la Web del Bisbat: «no ens podem inventar nosaltres què és i què ha de fer un bisbe». O com també va escriure un dels vostres preveres: «La vinguda d'un nou bisbe ha de ser un fort interrogant, un revulsiu per a nosaltres, cristians de carrer i de laboratori. Més que exigir-li a ell com ha de ser, siguem nosaltres els que, posats al seu costat, fem camí d'Església missionera del Crist, el Salvador.» I afegia: «No tinguis por a venir, et rebrem bé i t'estimarem; això sí, deixa de banda tot autoritarisme i prepotència. Siguis autèntic, transparent, no busquis les segones voltes a les coses. El poble és molt intel·ligent i sap entendre de seguida les intencions que mouen l'acció. No t'espanti la boira... La gent de la Terra ferma som de raça gegantina.» La veritat és que ho trobo molt consolador i, a la vegada, engrescador.

Sóc conscient que hauré d'assolir moltes tasques en el meu servei als lleidatans, atès que la vida d'una Diòcesi comporta gran complexitat, però vull demanar-vos d'entrada que tingueu en compte una cosa: *la meva funció episcopal té essencialment, i com a primer deure, anunciar i donar a conèixer Jesús. Ajudar a*

«creure» en Ell i a mirar la vida des dels seus criteris per damunt d'altres criteris.

A la meua primera Missa (1963) em digueren públicament: «...ets sacerdot de Jesucrist, expropiat per a utilitat pública». Avui renovo la meua millor disposició a practicar aquesta expropiació com a bisbe, lliurant-me al vostre servei i assumint aquest encàrrec que em fa el Senyor per mitjà de Benet XVI, successor de Pere. Estar en el lloc en el qual ens han posat i no en el que hem elegit és una premissa fonamental per a situar religiosament les coses.

En aquest mateix sentit m'agrada especialment compartir amb vosaltres allò que va escriure un bon amic capellà: «...en moltes ocasions no hauria estat d'acord amb els bisbes que han regit la nostra Diòcesi... Però m'adono que allò que el bon Déu ens demana no és que estiguem d'acord amb els nostres bisbes. Se'ns demana que els estimem perquè, al cap i a la fi, l'Esperit, servint-se qui sap de quines pautes polítiques, ens els ha donat per regir l'Església de Déu que peregrina a..., com a successors dels apòstols de Jesucrist».

Germanes i germans: l'Església de Lleida a la qual sóc cridat com a Pastor és anterior a mi i continuarà també després de mi. Jo passaré, la comunitat romandrà... si seré capaç d'ajudar a renovar i regenerar la seva fe. Una fe forjada per la Paraula escoltada i viscuda, regada per la sang del Crist i de tants màrtirs

que ens han precedit, i en la que treballa l'Esperit Sant mantenint operant la presència del Ressuscitat que n'és garantia de fecunditat.

Serà tasca meua donar veu a totes les expressions d'escolta i de conformació a Crist que l'Esperit ja està fent créixer i senyalant des de sempre. I m'agradaria fer-ho «amb vosaltres», i no des de fora ni per damunt. Sóc enviat a guiar els membres de la Comunitat Eclesial, obert a tots aquells que hi habiten al territori en el qual viu aquesta Església Particular, en comunió amb l'Església Universal i estimant el món que ens ha tocat viure.

Intentaré servir-vos amb la contemplació abans que amb l'acció, amb la pregària, amb la constant invocació de l'Esperit i amb la dòcil atenció a les seves inspiracions. Per a lo qual, encomano el meu ministeri a la intercessió de la Verge Blanca de l'Acadèmia —Maria de Nazaret—, i a la de sant Joan Baptista, patró de la nostra Església Diocesana, de santa Teresa Jornet Ivars, i dels beats Francesc Palau i Quer i Francesc Castelló i Aleu.

«L'única cosa que per a mi heu de demanar és força, tant interior com exterior, perquè jo no només parli, ans també estigui decidit, perquè sigui cristià no només de nom, sinó també de fets.» (*Sant Ignasi d'Antioquia*).

Amb la meua salutació a cadascú,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida